

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ
КРЕМЕНЧУЦЬКИЙ ЛЬОТНИЙ КОЛЕДЖ**

Циклова комісія технічного обслуговування авіаційної техніки

ТЕКСТ ЛЕКЦІЇ

навчальної дисципліни «Вступ до спеціальності
(основи авіації Міністерства внутрішніх справ України)»
обов'язкових компонент
освітньо-професійної програми першого (бакалаврського) рівня
вищої освіти

272 Авіаційний транспорт
(Технічне обслуговування та ремонт повітряних суден і авіадвигунів)

за темою № 1 – «Структура МВС України».

Кременчук 2023

ЗАТВЕРДЖЕНО

Науково-методичною радою
Харківського національного
університету внутрішніх справ
Протокол від 30.08.2023 № 7

СХВАЛЕНО

Методичною радою
Кременчуцького льотного
коледжу Харківського
національного університету
внутрішніх справ
Протокол від 28.08.2023 № 1

ПОГОДЖЕНО

Секцією науково методичної ради
ХНУВС з технічних дисциплін
Протокол від 29.08.2023 № 7

Розглянуто на засіданні циклової комісії технічного обслуговування
авіаційної техніки, протокол від 28.08.2023 № 1

Розробник:

*Викладач циклової комісії технічного обслуговування авіаційної техніки,
спеціаліст вищої категорії, викладач - методист Сиволожська В.М.*

Рецензенти:

- 1. Завідувач кафедри технологій аеропортів Національного
авіаційного університету, доктор технічних наук, професор
Тамаргазін О.А.*
- 2. Викладач циклової комісії аеронавігації Кременчуцького льотного
коледжу Харківського університету внутрішніх справ, кандидат
технічних наук, старший науковий співробітник, викладач вищої
категорії, викладач-методист, Тягній В.Г.*

План лекції

1. Вступ. Герої МВС (пам'яті захисників країни).
2. Становлення та розвиток органів внутрішніх справ.
3. Структура МВС України.
4. Реформа органів ВС 2015.
5. Основні задачі і функції структурних підрозділів МВС України.
6. Права МВС України.
7. Вищі навчальні заклади підготовки фахівців для структури МВС.
8. Історія ХНУВС. Історія КЛК ХНУВС.

Рекомендована література:

Основна

1. <http://zakoni.com.ua/node/358>
2. https://arm.naiu.kiev.ua/books/spou_2019/info/lec5.html

Додаткова

3.

3. Бойко І. В. Історичні аспекти формування методологічних підходів до оцінювання діяльності дільничих офіцерів поліції. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ ім. Е. О. Дідоренка*. 2016. № 2, С. 178-186.
4. Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України: Постанова Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2015 р. № 878 // [Електронний ресурс] / Міністерство внутрішніх справ України; офіційний веб-сайт. – Режим доступу до сайту: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/878-2015-%D0%BF>
5. Закон України «Про загальну структуру і чисельність Міністерства внутрішніх справ України»; офіційний веб-сайт.-Режим доступу до сайту : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2925-14#Text>
6. Стратегія розвитку органів системи Міністерства внутрішніх справ на період до 2020 року схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 15 листопада 2017 р. № 1023-р: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 15 листопада 2017 року № 1023-р // Верховна Рада України; офіційний веб-сайт. – Режим доступу до сайту: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1023-2017-%D1%80>
7. Про затвердження Положення про Національну поліцію: Постанова Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2015 р. № 877 // Урядовий портал; офіційний веб-сайт. – Режим доступу до сайту: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/248607704>

Текст лекції

1. Презентація. Вступ. Герої МВС (пам'яті захисників країни).
Перегляд відео.

2.Вступ. Становлення та розвиток органів внутрішніх справ.

Важливим проявом будь-якого цивілізованого суспільства є наявність держави, яка повністю не зливається з суспільством, не розчиняється в ньому, яка певним чином відокремлена у вигляді державної системи. У найдавніші часи розрізнялись дві функції держави – забезпечення загального блага і здійснення організованого примусу. Здійснення примусових та охоронних функцій нині покладається на важливу складову частину державного механізму – органи внутрішніх справ.

Органи внутрішніх справ являються частиною державної виконавчої влади. Їх основними завданнями є захист прав і свобод громадян, охорона громадського порядку і забезпечення громадської безпеки; участь у розробці та реалізації державної політики щодо боротьби із злочинністю; запобігання злочинам, припинення, розкриття і розслідування їх, розшук осіб, які скоїли злочини, вжиття заходів щодо усунення причин і умов, які сприяють вчиненню правопорушень; забезпечення виконання кримінальних покарань; безпека дорожнього руху та пожежна безпека тощо.

Функції органів внутрішніх справ виконують, залежно від історичних традицій, міністерства, комітети, а також інші відомства державної виконавчої влади.

Утворення органів внутрішніх справ тісно пов'язане з процесом виникнення держави, поява якої обумовлена відповідними потребами суспільства (нерівності серед його членів, його диференціацією на певні соціальні верстви (класи, страти), зміною форми і характеру зв'язків між ними та суспільством, якісними змінами у суспільному виробництві, свідомості людей тощо.

Держава через органи внутрішніх справ починає виступати як озброєна влада, що відокремлена, і стоїть не тільки над більшістю населення, але й над кожним окремим членом пануючого класу. Органи внутрішніх справ набувають характеру організованої частини публічної влади, органів фізичного примусу у формі спеціалізованих підрозділів.

Згідно з **науковою класифікацією** історичних типів державно-правових систем органи внутрішніх справ можна поділити за наступними типами: рабовласницькі, феодальні, буржуазні та сучасні. Можна використовувати й загальноісторичну періодизацію (стародавня доба, середньовіччя, нова та новітня історія).

В умовах існування стародавнього типу державності (рабовласницької держави) органи внутрішніх справ ще не набули достатнього розвитку, як правило були відсутні спеціально побудовані на професійній основі підрозділи охорони громадського порядку і безпеки, боротьби зі злочинністю.

З переходом до середньовіччя (феодалізму) провідною формою державної організації стає монархія. Для феодального періоду характерною є концентрація влади, розвинений державний механізм, виділення бюрократії, формування правових систем (джерелом права стають переважно “писані” закони), а в період абсолютної монархії відбувається і остаточне становлення системи органів внутрішніх справ.

Правоохоронно-репресивна функція держави стає особливо значною у так званих “поліцейських державах”, де все життя та діяльність, як населення, так і органів місцевої влади та самоуправління ставиться під жорстку опіку відповідних органів внутрішньої безпеки. Набуває поширення сам термін поліція або міліція.

Термін “поліція” має грецьке походження (“*πολίτεία*”) й спершу означало місто-державу (міська адміністрація). З часом він латинізувався та став звучати як “*politia*”, а в період пізнього середньовіччя (абсолютної монархії) під цим терміном у французькому написанні “*police*” або німецькому “*polizei*” стала розумітися виключно діяльність у сфері забезпечення громадського порядку або система виконавчих органів нагляду й примусу та спеціальні мілітарні підрозділи внутрішнього призначення (які в деяких державах отримали назву жандармерія).

Термін “міліція” походить від латинського слова “*militia*”, “*militaris*” – “військо”, “військовий”, яке з часом набуло значення озброєних добровольців, які виконують допоміжну функцію збройної охорони території, населення. На зміну феодальній державі з її поліційним апаратом приходить держава буржуазна, характерною особливістю якої є поділ влади та утворення розгалуженої поліційної системи, побудованої на засадах дискретності. Буржуазна поліція в залежності від поліційного (державного) режиму виконує функцію як правоохоронну, так і репресивну, а від цього залежать і правові засади її організації та діяльності, структура, основні напрямки роботи.

В умовах початку ХХ століття поліція набуває особливого значення в системі державного механізму кожної держави, вперше робляться спроби створення організаційних форм міжнародного співробітництва національних поліційних систем.

В ході революції 1917 р. в Росії та Україні розпочався процес ліквідації старої поліції і вперше створюється робітничо-селянська міліція, розбудова якої виходить з ідей побудови соціалістичного державно-правового та суспільного ладу, через диктатуру пролетаріату. Становлення адміністративно-командної системи в СРСР перетворює систему НКВС на особливу “державу в державі” з притаманними їй в умовах тоталітаризму репресивно-каральними функціями.

Процес перетворення поліції на репресивний механізм держави характерний і для інших країн з тоталітарними режимами (нацистським, фашистським, мілітарним).

Сучасні типи держав характеризуються здебільшого соціальною спрямованістю, демократичним режимом утворення та функціонування органів влади та управління, правовою формою державної діяльності. Органи внутрішніх справ виступають як важлива частина виконавчої влади. Їх діяльність

спрямована на захист інтересів більшості членів суспільства. Міжнародна інтеграція призвела до створення міжнародних поліцейських організацій, таких як Інтерпол та інші під егідою ООН.

Підсумовуючи сказане необхідно підкреслити наявність у процесі виникнення, становлення та розвитку органів внутрішніх справ двох широких періодів.

Перший охоплює час до XVIII ст. Для цього етапу характерною є наявність органів державної влади, які виконують поліцейські функції поряд з іншими (адміністративними та судовими).

Другий етап починається з появою професійної поліції (міліції) як спеціального органу виконавчої влади, що виконує виключно правоохоронну функцію (охорона громадського порядку, боротьба з кримінальною злочинністю та інше.).

Історія української поліції

- Генеральне секретарство (міністерство) внутрішніх справ УНР
- Народний секретаріат у внутрішніх справах УНР Рад (30 грудня 1917 – квітень 1918)
- Народний комісаріат внутрішніх справ Української СРР (1919—1923)
– державний виконавчий орган незалежної Української СРР.
- Народний комісаріат внутрішніх справ Української СРР (1923—1930)
– державний виконавчий орган Української СРР у складі СРСР.
- Народний комісаріат внутрішніх справ Української СРР (Української РСР)(1934-1946) – державний виконавчий орган Української СРР (Української РСР) у складі СРСР, що підпорядковувалася НКВС СРСР.
- Міністерство внутрішніх справ Української РСР як частина Міністерства внутрішніх справ СРСР (1946-1991).

МВС у 1990-2016

Основний законодавчий акт, який чітко окреслив завдання та функції органів внутрішніх справ, - Закон України «Про міліцію» ухвалений 20 грудня 1990 року. Цю дату можна вважати точкою відліку в історії української міліції, з якої розпочався процес набуття органами внутрішніх справ України рис сучасного українського правоохоронного відомства.

Подальше урегулювання правового поля діяльності органів внутрішніх справ (ОВС) пов'язане з ухваленням Основного закону – Конституції України. Протягом багатьох років керівники держави та Міністерства працювали над удосконаленням системи МВС і приведенням її до європейських та світових стандартів. Зокрема, на підставі прогнозу розвитку злочинності було реорганізовано окремі підрозділи, створено нові служби, а також багатопрофільну систему підготовки кадрів для органів внутрішніх справ. З метою демілітаризації системи МВС значну частину посад в апараті Міністерства та підрозділах на місцях заміщено цивільними фахівцями. Вжито низку організаційних та практичних заходів, спрямованих на оптимізацію завдань та функцій міліції, приведення їх до європейських та світових стандартів. Так, за період державної незалежності із підпорядкування МВС

України було введено податкову міліцію, кримінально-виконавчу систему, медичні витверезники, приймальники-розподільники для соціально неблагополучних дітей, підрозділи Державної пожежної охорони, що дало можливість зосередитися на основній функції — попередженні та розкритті злочинів. Важливою складовою діяльності Міністерства внутрішніх справ України є співпраця з правоохоронними органами інших держав. З метою протистояння транснаціональній злочинності МВС активно вивчало зарубіжний досвід, налагоджувало обмін оперативною та іншою інформацією, проводить спільні операції.

Україна успішно інтегрується до системи Інтерполу, приєдналась до європейських конвенцій з питань кримінального судочинства. Працівники системи МВС України зарекомендували себе як високопрофесійні фахівці миротворчої діяльності у складі місій Організації Об'єднаних націй та ОБСЄ.

3. Міністерство внутрішніх справ України, його основні завдання та компетенція.

Міністерство внутрішніх справ України (МВС) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України. МВС України діє на підставі Положення про Міністерство внутрішніх справ України, затвердженого Кабінетом Міністрів України від жовтня № 878.

Постановою Кабінету Міністрів України «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» від 10 вересня 2014 року № 442, визначено систему центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується через Міністерство внутрішніх справ України та безпосередньо через Міністра внутрішніх справ.

Так, відповідно до розділу III зазначеної Постанови до системи Міністерства внутрішніх справ України входять:

– *Національна поліція України* - Структура Національної поліції спрямована на збільшення прозорості та ефективності. Завдяки щорічним детальним звітам, новинам і пізнавальним статтям, кожен українець має змогу особисто впевнитись у кращій роботі структури.

Рисунок 1 – емблема МВС України

Рисунок 2 – прапор Міністерства внутрішніх справ України

– *Державна прикордонна служба України* - Контроль і оборона кордонів нашої країни – відповідальна і престижна робота, яку щодня виконує Державна прикордонна служба України.

Рисунок 3 – емблема державної прикордонної служби України

– *Державна служба України з надзвичайних ситуацій* - для захисту здоров'я і життя громадян, Державна служба України з надзвичайних ситуацій постійно модернізується відповідно до сучасних стандартів. Використовуючи прогресивне обладнання, служба постійно проводить збір і аналіз даних про надзвичайні ситуації, що виникають по всій Україні.

Рисунок 4 – емблема Державної служби України з надзвичайних ситуацій

– *Національна гвардія України* - Враховуючи сучасну неспокійну ситуацію в Україні, сьогодні суспільство як ніколи потребує сильних захисників не тільки

кордонів, а і внутрішнього ладу в країні, конституційного ладу, прав і свобод. І саме Національна гвардія формує цю захисну структуру.

Окрім захисту, Національна гвардія є активним учасником у боротьбі з корупцією. Вона очолює велику кількість ініціатив по очищенню влади від корумпованих та кримінальних елементів. Важливими кроками є прозорі звітності, підтримка українського спорту, надання гуманітарної допомоги і т.д.

Рисунок 5 – емблема Національної гвардії України

– *Державна міграційна служба України*- створює всі умови, аби кордони нашої країни були відкриті як зсередини, так і ззовні. Оновлення сервісів на сучасний лад, оптимізація і пришвидшення роботи виконання послуг, має сильний позитивний вплив на міграційні процеси.

Сьогодні ви вже можете оформити:

- біометричні документи;
- паспорт-карткуID;
- статус біженця;
- дозвіл на перебування в Україні для іноземців.

Завдяки сервісу «Електронна черга», вам більше не доведеться гаяти час на очікування черги. Не менш важлива відкрита політика МВС, що регулярно публікує звіти про роботу, важливі для громадян і іноземців новини, та створює зручні сервіси для покращення якості надання послуг.

Рисунок 6 – емблема Державної міграційної служби України

Забезпечення належного функціонування органів системи МВС здійснюють заклади вищої освіти із специфічними умовами навчання, заклади охорони

здоров'я, підприємства, науково-дослідні експертно-криміналістичні центри та наукові установи, що належать до сфери управління МВС.

Рисунок 7 – Головний сервісний центр МВС

Головний сервісний центр МВС об'єднує всі сервісні центри і надає велику кількість послуг, віднесених до компетенції Міністерства внутрішніх справ.

Велика частина роботи ГСЦ пов'язана з обслуговування водіїв ТЗ, починаючи від видачі посвідчень водія, технічного контролю і видачу різних довідок. Цій структурі також підпорядковуються автошколи, тому водії завжди можуть звернутися до Головного сервісного центру МВС по захист своїх прав.

До загальної структури Міністерства внутрішніх справ України входять:

- апарат Міністерства внутрішніх справ України;
- о Керівництво.
- о Патронатна служба.

Патронатна служба — це сукупність працівників державного органу, яких самостійно приймають на посади члени Кабінету Міністрів України, голови місцевих державних адміністрацій, згідно зі штатним розписом і категорією, що відповідає посаді. До посад патронатної служби належать посади радників, помічників, уповноважених та прес-секретаря Президента України, працівників секретаріатів Голови Верховної Ради України, його Першого заступника та заступника, працівників патронатних служб Прем'єр-міністра України та інших членів Кабінету Міністрів України, помічників-консультантів народних депутатів України, помічників та наукових консультантів суддів Конституційного Суду України, помічників суддів, а також посади патронатних служб в інших державних органах.

Керівництво:

Міністр — Ігор Клименко з 07 лютого 2023 року

Державний секретар міністерства — Ірина Ящук ;

Перший заступник міністра — Богдан Драп'яний ;

Заступники міністра — О. Сергєєв; К. Павліченко; В. Тетеря; Л. Тимченко.

4. Реформа органів ВС 2015

З огляду на численні скандали і факти корупції в системі МВС, в українському суспільстві після Революції гідності назріла думка про необхідність реформування органів правопорядку країни.

4 квітня 2015 року Кабінет міністрів розглянув та ухвалив 4 законопроекти щодо реформи МВС: «Про органи внутрішніх справ», «Про Національну поліцію», «Про сервісні послуги та сервісні центри Міністерства внутрішніх справ України», «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення регулювання відносин у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху».

2 липня 2015 Верховна Рада проголосувала в другому читанні та в цілому законопроект 2822 «Проект Закону про Національну поліцію». «За» проголосували 278 народних депутатів. Цей законопроект визначає правові засади організації та діяльності Національної поліції України, статус поліцейських, а також порядок проходження служби в Національній поліції.

4 серпня Президент України Петро Порошенко підписав закон «Про національну поліцію», а вже 6 серпня закон був опублікований в парламентській газеті «Голос України». Закон набуває чинності через три місяці з дня, наступного після дня публікації, за винятком деяких положень. У частині про поліцейські підрозділи патрульної поліції в Києві цей закон набуває чинності з дня його публікації. У частині про поліцейські підрозділи в Одесі і Львові закон набуває чинності з 20 серпня 2015 року.

2 вересня 2015 Кабінет Міністрів України постановою створив центральний орган виконавчої влади — Національна поліція України, яка підпорядковується Міністерству внутрішніх справ України. Про це розповів Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк на засіданні Уряду, а також доручив Міністерству фінансів України невідкладно пропрацювати зміни до Закону України «Про державний бюджет» на поточний рік та проект закону 2016-го для забезпечення фінансування реформування правоохоронної системи, і, в першу чергу — створення Національної поліції

Після створення Національної поліції, як окремого органу, Міністерство внутрішніх справ буде виконувати функцію політичного управління, політичної координації і певною мірою господарського забезпечення цього органу. Тобто, МВС перетворюється з міністерства міліції в цивільний орган. Відбувається фактичне розділення Національної поліції і МВС.

16 вересня 2015 року прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк заявив, що Кабмін прийняв рішення про ліквідацію всіх територіальних підрозділів

МВС, і на їхньому місці будуть створені територіальні підрозділи Національної поліції.

7 листопада 2015 року набув чинності Закон України «Про Національну поліцію» і Положення про Національну поліцію, затверджене Постановою КМУ 28 жовтня 2015 р. *З цього дня міліція в Україні офіційно припинила своє*

існування.

(Перегляд відео).

3. Структура МВС України.

До загальної структури Міністерства внутрішніх справ України входять:

- Керівництво.
- Патронатна служба.
- Міжвідомчий науково-дослідний центр з проблем з організованою злочинністю при РНБО України.
- Департамент організаційно-апаратної роботи.
- Департамент формування політики щодо підконтрольних Міністрові органів влади та моніторингу.
- Департамент аналітичної роботи та організації управління.
- Департамент інформатизації.
- Департамент комунікації.
- Департамент юридичного забезпечення.
- Департамент внутрішнього аудиту.
- Департамент міжнародного співробітництва та європейської інтеграції.
- Департамент фінансово-облікової політики.
- Департамент персоналу, організації освітньої та наукової діяльності.

Перегляд відео.

- Департамент з питань режиму та службової діяльності.

- Департамент державного майна та ресурсів.
- Управління документування службової діяльності.
- Управління запобігання корупції та проведення люстрації.
- Управління охорони здоров'я та реабілітації.
- Управління ліцензування.
- Управління моніторингу дотримання прав людини.
- Управління взаємодії з Національною поліцією.
- Управління взаємодії з Державною прикордонною службою України.
- Управління взаємодії з Державною службою України з надзвичайних ситуацій.
- Управління взаємодії з Державною міграційною службою України.
- Управління взаємодії з Національною гвардією України
- Управління координації діяльності авіації.
- Відділ мобілізаційної роботи та організації бронювання.
- Відділ запровадження діяльності служби 112.
- Відділ впровадження реформ.
- Відділ стратегічних комунікацій та координації сектору цивільної безпеки з питань євроатлантичної інтеграції.
- Головний сервісний центр МВС України;
- навчальні заклади та науково-дослідні установи;
- заклади охорони здоров'я, підприємства, установи та організації, що належать до сфери управління Міністерства внутрішніх справ України.

Основними завданнями Міністерства внутрішніх справ України є:

- 1) забезпечення нормативно-правового регулювання у сфері внутрішніх справ;
- 2) визначення пріоритетних напрямів розвитку органів внутрішніх справ;
- 3) інформування та надання роз'яснень щодо здійснення державної політики у сфері внутрішніх справ;
- 4) узагальнення практики застосування законодавства, розроблення пропозицій щодо його вдосконалення та внесення в установленому порядку проектів законодавчих актів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України на розгляд Президентів України та Кабінету Міністрів України;
- 5) забезпечення здійснення соціального діалогу у сфері внутрішніх справ;
- 6) здійснення інших завдань, визначених законами України.

Функції МВС України:

- забезпечує реалізацію державної політики щодо боротьби зі злочинністю;
- визначає основні напрями діяльності підпорядкованих йому органів, підрозділів, установ та ефективні засоби і методи виконання покладених на них завдань;
- організовує роботу органів внутрішніх справ, пов'язану з охороною громадського порядку, запобіганням адміністративним правопорушенням, їх

припиненням та забезпеченням провадження у справах про ці правопорушення, розгляд яких законом покладено на ці органи;

- організовує здійснення органами внутрішніх справ профілактичних і оперативно-розшукових заходів щодо запобігання злочинам, їх виявлення, припинення і розкриття, провадження дізнання і попереднього (досудового) слідства у справах про злочини, розслідування яких законом покладено на ці органи;
- здійснює у випадках, передбачених законодавством України, спеціальні заходи щодо забезпечення безпеки працівників суду, органів прокуратури, внутрішніх справ, митних органів, органів державної податкової служби, державної контрольно-ревізійної служби, рибохорони, державної лісової охорони, Антимонопольного комітету України, їх близьких родичів, а також осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві;
- виявляє, розкриває і розслідує злочини, що мають міжрегіональний і міжнародний характер, веде боротьбу з організованою злочинністю, наркобізнесом і злочинами у сфері економіки;
- забезпечує профілактику правопорушень, вносить центральним і місцевим органам виконавчої влади, підприємствам, установам і організаціям подання щодо усунення причин і умов, які сприяють вчиненню правопорушень, організовує проведення серед населення роз'яснювальної роботи з питань охорони громадського порядку і боротьби зі злочинністю;
- бере участь у наукових, кримінологічних і соціологічних дослідженнях, розробленні на основі їх результатів державних програм боротьби зі злочинністю і охорони громадського порядку;
- вживає разом з іншими державними органами заходів щодо запобігання дитячій безпритульності та правопорушенням серед неповнолітніх;
- організовує і проводить розшук громадян у випадках, передбачених законодавством України та міжнародними договорами;
- організовує інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності органів внутрішніх справ, формує центральні довідково-інформаційні фонди, веде оперативно-пошуковий та криміналістичний облік, у межах своїх повноважень складає державну статистичну звітність;
- організовує проведення усіх видів експертизи у кримінальних справах та криміналістичних досліджень за матеріалами оперативно-розшукової діяльності, забезпечує в установленому порядку участь спеціалістів експертної служби у слідчих діях, організовує проведення на договірних засадах відповідних видів експертизи і досліджень на замовлення фізичних і юридичних осіб;
- бере участь у ресоціалізації осіб, які звільнилися з місць позбавлення волі;
- забезпечує функціонування дозвільної системи, здійснює контроль за придбанням, зберіганням, носінням і перевезенням зброї, боєприпасів, вибухових речовин і матеріалів, інших предметів і речовин, щодо зберігання і використання яких встановлено спеціальні правила, за відкриттям і функціонуванням об'єктів, де вони використовуються;
- організовує роботу [Державної автомобільної інспекції](#), забезпечує реєстрацію та облік автотранспортних засобів, разом з іншими державними

органами вживає заходів до забезпечення безпеки дорожнього руху; контролює проведення іншими центральними органами виконавчої влади і транспортними організаціями роботи, спрямованої на запобігання дорожньо-транспортним пригодам;

- організовує на договірних засадах охорону майна всіх форм власності, охороняє та обороняє особливо важливі державні об'єкти, разом із заінтересованими державними органами проводить роботу для підвищення надійності охорони цих об'єктів;
- забезпечує охорону дипломатичних представництв і консульських установ іноземних держав на території України;
- здійснює контроль за дотриманням громадянами паспортних правил, правил в'їзду, виїзду, перебування в Україні і транзитного проїзду через її територію іноземців та осіб без громадянства;
- організовує здійснення заходів щодо рятування людей, охорони їх безпеки, забезпечення громадського порядку, збереження майна в разі стихійного лиха, аварій, пожеж, катастроф та щодо ліквідації їх наслідків;
- забезпечує участь органів внутрішніх справ у межах їх повноважень у здійсненні заходів щодо охорони довкілля;
- забезпечує високу бойову і мобілізаційну готовність органів внутрішніх справ та внутрішніх військ, бере відповідно до законодавства участь у забезпеченні режиму воєнного або надзвичайного стану в разі його введення на території України або в окремих її місцевостях;
- бере участь у розробленні проєктів міжнародних договорів України з питань боротьби зі злочинністю, забезпечує в межах своїх повноважень виконання укладених міжнародних договорів України, відповідно до законодавства укладає з відповідними органами іноземних держав угоди про співробітництво у сфері боротьби зі злочинністю та з інших питань, що належать до його компетенції;
- вживає заходів щодо реалізації галузевого співробітництва України з Європейським Союзом, у межах своїх повноважень забезпечує виконання Українською стороною зобов'язань за Угодою про партнерство та співробітництво між Україною та Європейським Союзом, іншими міжнародними договорами України, [адаптацію законодавства](#) України до законодавства Європейського Союзу, здійснює інші заходи щодо інтеграції України до Європейського Союзу;
- розробляє і організовує виконання програм кадрового забезпечення органів внутрішніх справ та внутрішніх військ, вживає заходів до дотримання дисципліни і законності в їх діяльності; організовує роботу навчальних закладів, наукових установ, що належать до сфери його управління;
- вживає відповідно до законодавства заходів щодо забезпечення правового і соціального захисту осіб рядового і начальницького складу та працівників органів внутрішніх справ, військовослужбовців та працівників внутрішніх військ, пенсіонерів із числа військовослужбовців та осіб рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ, членів їхніх сімей, розробляє пропозиції з цих питань і вносить їх на розгляд відповідних органів;

- виконує відповідно до законодавства України функції з управління об'єктами державної власності;
- організовує в установленому порядку матеріально-технічне забезпечення діяльності органів і підрозділів внутрішніх справ, установ і організацій, що належать до сфери його управління, внутрішніх військ, контролює правильність використання ними матеріально-технічних ресурсів і коштів;
- організовує в системі МВС України роботу з питань фінансування, праці, заробітної плати, економічного прогнозування, бухгалтерського обліку і звітності, контрольно-ревізійної діяльності;
- вносить відповідним органам виконавчої влади пропозиції щодо будівництва об'єктів адміністративного, виробничого, соціально-побутового, військового призначення та житла для забезпечення діяльності його системи, здійснює контроль за цим будівництвом;
- бере участь у формуванні науково-технічної політики у сфері діяльності органів внутрішніх справ; організовує і координує впровадження в практику досягнень науки і передового досвіду, забезпечує розроблення озброєнь, спеціальних, технічних і криміналістичних засобів для органів внутрішніх справ та внутрішніх військ;
- організовує і забезпечує функціонування відомчої мережі зв'язку;
- забезпечує у випадках, передбачених законодавством, ліцензування окремих видів господарської діяльності;
- організовує роботу з підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації спеціалістів у навчальних закладах та наукових установах, що належать до сфери його управління;
- організовує діяльність закладів охорони здоров'я, що належать до сфери його управління;
- забезпечує реалізацію державної політики стосовно державної таємниці, контроль за її збереженням у центральному апараті Міністерства, в органах внутрішніх справ і внутрішніх військах;
- виконує інші функції, що впливають з покладених на нього завдань.

Права МВС України

МВС України має право:

- представляти Кабінет Міністрів України за його дорученням у міжнародних організаціях та під час укладання міжнародних договорів;
- одержувати в установленому законодавством порядку від центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій інформацію, документи і матеріали, необхідні для виконання покладених на нього завдань;
- залучати спеціалістів центральних та місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ і організацій (за погодженням з їхніми керівниками) для розгляду питань, що належать до його компетенції;
- перевіряти додержання центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами і

організаціями та громадянами правил безпеки дорожнього руху, дозвільної системи;

- скликати в установленому порядку наради з питань, що належать до його компетенції;
 - займатися відповідно до законодавства господарською діяльністю.
- Керівництво

Міністри та процедура їх призначення.

Міністр внутрішніх справ України – голова Міністерства внутрішніх справ України. Є членом РНБО. Через нього Кабінет Міністрів спрямовує і координує діяльність Державної міграційної служби.

Міністр призначається на посаду за поданням Прем'єр-міністра України і звільняється з посади Верховною Радою України.

Міністр має першого заступника та заступників, які призначаються на посаду та звільняються з посади Кабінетом Міністрів України за поданням Прем'єр-міністра України відповідно до пропозицій Міністра.

- Перший заступник міністра.
- Заступники міністра

Міністр — Ігор Володимирович Клименко (з 07.02.2023 р.) (народився 25 жовтня 1972, м. Київ, Україна) – міністр внутрішніх справ України, з 18 січня до 07 лютого 2023 – виконувач обов'язків Міністра; генерал поліції 1-го рангу, доктор психологічних наук (2019), в минулому голова Національної Поліції України. Член РНБОУ з 11 лютого 2023р., входить до складу Ставки Верховного Головнокомандувача з 24.02.2022р. (як Голова Національної поліції України, з 14 лютого 2023р – як Міністр внутрішніх справ України.

Міністр внутрішніх справ України:

- керує Міністерством, несе персональну відповідальність перед Президентом України та Кабінетом Міністрів України за розроблення і реалізацію державної політики у сфері захисту прав і свобод громадян, інтересів суспільства і держави від протиправних посягань, охорони громадського порядку, забезпечення громадської безпеки, боротьби із злочинністю, виконання Міністерством своїх завдань і функцій;
- спрямовує і координує як член Кабінету Міністрів України здійснення центральними органами виконавчої влади заходів з питань, віднесених до його відання, визначає на виконання вимог законодавства в межах наданих йому повноважень політичні пріоритети та стратегічні напрями роботи Міністерства, шляхи досягнення поставленої мети;
- подає в установленому порядку на розгляд Кабінету Міністрів України проекти законів України, актів Президента України та Кабінету Міністрів України, розробником яких є Міністерство;
- затверджує програми і плани роботи Міністерства та звіт про їх виконання;
- підписує нормативно-правові акти Міністерства;

- приймає рішення про розподіл бюджетних коштів, головним розпорядником яких є Міністерство, та затверджує звіт про виконання цих рішень;
- погоджує проекти законів України, актів Президента України та Кабінету Міністрів України з питань, що належать до компетенції Міністерства;
- вносить у встановленому порядку подання щодо відзначення державними нагородами працівників органів внутрішніх справ;
- утворює, реорганізовує та ліквідовує територіальні і на транспорті органи МВС України, затверджує їх положення;
- вносить пропозиції до Кабінету Міністрів України про утворення та ліквідацію вищих навчальних закладів МВС України;
- призначає на посади і звільняє з посад за погодженням з Президентом України начальників, перших заступників, заступників начальників Головних управлінь (управлінь) Міністерства внутрішніх справ України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, на транспорті, керівників структурних підрозділів МВС України, начальників міських управлінь (відділів) внутрішніх справ обласних центрів, міських, районних управлінь (відділів) внутрішніх справ, ректорів та проректорів навчальних закладів Міністерства, першого заступника, заступників начальника Головного управління — командувача внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України, начальників управлінь територіального командування, командирів бригад цих військ;
- вносить Кабінету Міністрів України пропозиції щодо утворення, реорганізації та ліквідації у складі МВС України урядових органів державного управління і подання про призначення на посади та звільнення з посад їх керівників, затверджує граничну чисельність цих органів;
- призначає на посади та звільняє з посад в установленому порядку працівників центрального апарату МВС України;
- присвоює в установленому порядку спеціальні звання особам рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ та військові звання військовослужбовцям внутрішніх військ, заохочує, притягає їх до дисциплінарної відповідальності;
- здійснює інші повноваження відповідно до законодавства.

Вищі навчальні заклади підготовки фахівців для структури МВС:

- Національна академія внутрішніх справ
- Харківський національний університет внутрішніх справ
- Національна академія Національної гвардії України
- Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ
- Луганський державний університет внутрішніх справ імені Едуарда Дідоренка
- Львівський державний університет внутрішніх справ
- Одеський державний університет внутрішніх справ
- Донецький юридичний інститут МВС України.

Історія ХНУВС

Червень 1921 року — Школа професійної підготовки працівників міліції (створена на базі Харківської губернської школи міліції)

Листопад 1922 року — Харківська школа міліції перетворена в республіканську (в той час Харків був столицею УРСР)

Надалі це були курси для начальників міліції, волосних та сільських працівників, курси червоних міліціонерів Харківської губернії, курси з підготовки командного складу міліції, Всеукраїнська школа командного складу міліції та розшуку, Школа старшого комскладу міліції УРСР, Школа робітничо- селянської міліції, Міжобласний навчальний пункт міліції тощо.

Липень 1970 року — Міжобласна школа міліції підготовки молодшого та середнього начальницького складу.

Жовтень 1983 року — Харківські Вищі курси МВС СРСР

Листопад 1990 року — Спеціальний Факультет МВС при Українській юридичній академії

Січень 1992 року — Харківський інститут внутрішніх справ Листопад 1994 року — Харківський університет внутрішніх справ Березень 2001 року — Національний університет внутрішніх справ

Вересень 2005 — Харківський національний університет внутрішніх справ.

В університеті готують фахівців за державним замовленням і госпрозрахункових засадах на денній, заочній та дистанційній формах навчання в галузях права, цивільної безпеки, управління та адміністрування, соціальних та поведінкових наук, інформаційних технологій. Діють шість факультетів із наданням ступенів вищої освіти «бакалавр» і «магістр».

Заняття з курсантами, студентами та слухачами проводять 59 докторів наук і професорів, 310 кандидатів наук і доцентів. Працюють 30 кафедр, 2 науково- дослідні лабораторії, створено власні наукові школи, які займають провідні позиції в науковому середовищі та кожна з яких має значні здобутки. ХНУВС став одним із базових відомчих навчальних закладів у реалізації проекту «Моя нова поліція» і продовжує брати участь у започаткованих МВС України програмах підготовки та перепідготовки кадрів для Національної поліції України.

Колективом університету визначено пріоритети, яких він дотримується у своїй діяльності: національно-патріотичне і культурне виховання, здоровий спосіб життя, оволодіння ІТ-технологіями, поглиблене вивчення іноземних мов. Університет активно співпрацює з поліцейськими установами Швеції, Чехії, Норвегії, США, Туреччини, Хорватії, Польщі, Молдови та ін. Харківський національний університет внутрішніх справ має високе звання «Флагман освіти і науки України», тричі ставав переможцем Всеукраїнського освітянського рейтингу «Софія Київська», відзначений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України, має інші нагороди.

Наукова діяльність ХНУВС.

Основним напрямом наукової діяльності Харківського національного

університету внутрішніх справ є проведення досліджень, спрямованих на вирішення завдань практичних підрозділів, які входять до сфери управління МВС України. Реалізація даного напрямку науково-дослідної роботи здійснюється відповідно до наказів МВС України від 15.05.2007 № 154 «Про організацію наукової діяльності в системі МВС України», від 16.03.2015 № 275 «Про затвердження Переліку пріоритетних напрямів наукового забезпечення діяльності органів внутрішніх справ України на період 2015—2019 років». В ХНУВС діють 5 спеціалізованих учених рад із захисту дисертацій на здобуття освітньо-наукового ступеня «доктор філософії» та наукового ступеня «доктор наук».

Видавнича діяльність ХНУВС.

Університет є засновником та видавцем наукових фахових видань — друкованих збірників наукових праць «Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ», «Вісник Кримінологічної асоціації України» та журналу «Право і Безпека», а також електронного журналу «Форум права».

Громадська діяльність ХНУВС.

У вищому навчальному закладі на громадських засадах діє Університет культури, в рамках роботи якого відбуваються різноманітні культурно-освітні заходи, зустрічі з видатними митцями Харківщини. Молодь відвідує театри, художні виставки, галереї тощо. В університеті працює багато гуртків художньої самодіяльності, прикладного мистецтва, діє літературна студія. Розкрити свій творчий потенціал курсанти і студенти можуть під час проведення численних культурно-масових заходів: конкурсу «Міс першокурсниця», святкування Дня закоханих, огляду-конкурсу художньої самодіяльності, фестивалю команд КВК, святкових концертів з нагоди державних і професійних свят.

Факультети ХНУВС

Факультету № 1 (слідства)

Факультет № 2 (кримінальної поліції)

Факультет № 3 (підрозділів поліції превентивної діяльності) Факультет № 4 (кіберполіції)

Факультет № 5 (заочного навчання)

Факультет № 6 (права та масових комунікацій) Інститут післядипломної освіти Кременчуцький льотний коледж

Сумська філія ХНУВС

Центр первинної професійної підготовки «Академія поліції» Сумської філії ХНУВС.

Матеріально-технічна база.

Діють навчально-тренувальні полігони — криміналістичний, відділ поліції, центр боротьби з кіберзлочинністю та моніторингу кіберпростору, 100-

метровий стрілецький комплекс, центри корекційної та психо-діагностичної діяльності, гендерної освіти, кабінет педагогічної майстерності для молодих викладачів, кабінет для навчання курсантів майстерності водія, виставкова зала, музей університету, відкрито Центр Українсько-Польського розвитку. Працюють унікальні навчальні аудиторії — зала судових засідань, «зелена кімната» для надання психологічної допомоги постраждалим від насильства, юридична клініка, в якій курсанти і студенти університету надають безоплатну правову допомогу населенню.

Історія КЛК ХНУВС

Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету внутрішніх справ — вищий навчальний заклад у Кременчуці. Один з провідних авіаційних навчальних закладів України.

Коледж засновано в 1960 році з метою підготовки пілотів-вертолітників. У 1991 році навчальний заклад було включено до системи Міністерства освіти і науки України. У 2003 році увійшов до складу Національного авіаційного університету.

1950—1991. Історія заснування у Кременчуці льотного навчального закладу почалася ще у післявоєнний час. Тоді, у 1952 році у кількох вцілілих після фашистської окупації будівлях-руїнах за рішенням командування Київського військового округу було розміщено десяту Військово-авіаційну школу початкового навчання льотчиків Військово-Повітряних Сил ВАШПНЛ. Через деякий час, у 1956 році, школа була реорганізована в училище, адже під час переходу життя країни у мирне русло, виникла велика потреба в пілотах цивільної авіації. Саме тому Наказом начальника Головного управління повітряного флоту при Раді Міністрів СРСР генерал-полковника Е. Т. Логінова було прийнято рішення 1 липня 1960 року створити Кременчуцьке льотне училище цивільної авіації. У 1993 році було перейменоване в Кременчуцький льотний коледж Вибір Кременчука центром підготовки авіаційних кадрів був не випадковим. У роки перших післявоєнних п'ятирічок він перетворився на важливе індустріальне місто з розвиненою інфраструктурою залізничного, автомобільного та річкового сполучення. Географічне розташування наддніпрянського міста також вважалося важливим чинником цього вибору. Кременчуцький регіон переважно рівнинний, який прорізають лісосмуги, багато річок, — все це робило його ідеальним для організації навчальних польотів і відпрацювання у курсантів аеронавігаційних навичок. Сприятливими були також метеорологічні умови: багато сонячних днів, м'яка зима, роза вітрів переважно південно-східного напрямку робила можливими польоти протягом всього року і за будь-яких, в тому числі і складних, погодних умовах.

Часи незалежної України. Подолавши проблеми, пов'язані з розвалом СРСР і становленням України як незалежної держави, коледж на цей момент знаходиться на шляху розвитку і постійно зміцнює свою навчально-методичну і матеріальну базу. З 2003 року коледж входить до складу Національного авіаційного університету поряд із Слов'янським коледжем, Криворізьким коледжем, Житомирським військовим інститутом тощо. У цій системі КЛК НАУ

займає особливе місце, адже за більш як 50-річну історію коледжу у ньому пройшли підготовку понад 60 тисяч спеціалістів з України і країн СНД, а також близько 7 тисяч авіаспеціалістів з 73 країн світу (Австралії, Болгарії, Великої Британії, Іспанії, Ірану, Індії, Канади, Китаю, Конго, Куби, Лаосу, Лівії, Мексики, Німеччини, Непалу, Польщі, США, Еквадору та інших країн). Підготовка і перепідготовка іноземних спеціалістів була і є одним з найбільш пріоритетних завдань Кременчуцького льотного коледжу НАУ. Кременчуцький льотний коледж НАУ, накопичивши унікальний досвід і посів одне із лідируючих місць у світі у сфері підготовки і перепідготовки вертолітних кадрів. На аеродромі коледжу здійснювались навчальні польоти на літаках Як-18Т, АН-2, вертольотах Ка-1, Ка-15, Ка-26, Мі-1, Мі-2, Мі-4, Мі-8, Мі-26, а зараз — Мі-2, Мі-8, АК1-3. Попит на пілотів цивільної авіації, які опанували вертоліт, колосальний як в Україні, так і за її межами. Авіаційним компаніям не вистачає не тільки досвідчених пілотів, а й молодих, щойно підготовлених. Саме тому Кременчуцький льотний коледж Національного авіаційного університету впевнено рухається у завтрашній день, знаючи, що за навчальним закладом з піввіковою історією, злагодженим колективом з відмінним та досвідченим льотним та інженерно-технічним складом майбутнє вертолітної авіації.

З 12.09.2019 року перейменовано на Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету внутрішніх справ у зв'язку з перепідпорядкуванням Харківському національному університету внутрішніх справ.

Матеріально-технічну базу коледжу складають два навчально-лабораторних корпуси. Кабінети та лабораторії паспортизовані, забезпечені необхідними технічними засобами навчання, наочними посібниками.

Для викладання дисциплін використовується кабінетна-лабораторна база, яка включає обладнані кабінети з соціальних дисциплін, лабораторії з фізико-хімічних методів аналізу, фізики, метрології та електричних вимірів, тренажери Мі-2, Мі-8, Мі-8МТВ тощо. Професійно орієнтовані дисципліни вивчаються в спеціалізованих кабінетах та навчальних аудиторіях, які оснащені наочними посібниками та технічними засобами навчання.

Бібліотека коледжу має загальну площу 392 м². Фонд бібліотеки складає понад 100500 екземплярів. Читальний зал має для відвідувачів 80 робочих місць, в тому числі 5 робочих місць, обладнаних комп'ютерами з можливістю виходу в мережу Internet та доступу до електронної бібліотеки.

Матеріально-технічна база коледжу, крім того включає: курсантські гуртожитки, їдальню, спортивний комплекс, штаб, авіаційно-технічну базу, аеродром зі службами забезпечення, медико-санітарну частину.

Підрозділи навчального відділу:

Відділення планування навчального процесу фахової підготовки:

Циклова комісія Аеронавігації

Циклова комісія Технічного обслуговування авіаційної техніки

Циклова комісія Авіаційного і радіоелектронного обладнання

Відділення планування навчального процесу загальноосвітньої підготовки:

Циклова комісія Економіки, соціально-гуманітарних та фундаментальних дисциплін.

Відділення практики (виробничої, навчальної)

Відділення навчально-методичної роботи та організації ліцензування Бібліотека

Навчальний процес забезпечують 4 циклових комісій:

- аеронавігації;
- технічного обслуговування авіаційної техніки;
- авіаційного і радіоелектронного обладнання;
- економіки, соціально-гуманітарних та фундаментальних дисциплін.

Керівники коледжу

- Чернов Микола Васильович (з 01.07.1960 р. по 01.09.1975 р.)
- Коннов Федір Дмитрович (з 08.09.1975 р. по 20.07.1987 р.)
- Кондратенко Петро Сергійович (з 20.07.1987 . по 04.08.2003 р.)
- Ткаченко Валерій Петрович (з 01.09.2003 р. по 30.06.2005 р.)
- Нікітін Микола Михайлович (з 01.07.2005 р. по 30.06.2006 р.)
- Головенський Володимир Васильович (з 01.07.2006 р. до вересня 2019 р.)
- Котов Олексій Борисович (з 12.09.2019 до 04.11.2020)
- Яковлев Руслан Петрович (з 04.11.2020 до теперішнього часу)

Відомі випускники

У різні роки в коледжі навчались:

Леонов Олексій Архипович - льотчик-космонавт СРСР, двічі Герой Радянського Союзу. У 1953-1955 роках навчався в Кременчуцькій військовій авіаційній школі початкового навчання льотчиків (зараз Кременчуцький льотний коледж). Народився 30 травня 1934 року в селі Листвянка Тисульського району Кемеровської області. 18—19 березня 1965 року разом з Павлом Беляєвим здійснив політ у космос другим пілотом на космічному кораблі «Восход-2». Під час цього польоту Леонов здійснив перший в історії космонавтики вихід у відкритий космос тривалістю 12 хвилин і 9 секунд.

Аксьонов Володимир Вікторович - льотчик-космонавт СРСР, бортінженер космічного корабля «Союз-22» і «Союз Т-2»; двічі Герой Радянського Союзу. Народився 1 лютого 1935 року у селі Гиблиці Касимовського району, Рязанської області. Навчався у військово-авіаційній школі первинного навчання і Чугуївському військовому авіаційному училищі льотчиків (зараз Кременчуцький льотний коледж). Двічі здійснював космічні польоти на космічних кораблях «Союз-22» та «Союз Т-2».

Климук Петро Ілліч - народився 10 липня 1942, село Томашівка, Рейхскомісаріат Україна, нині Берестейський район, Берестейська область, Білорусь) - український радянський льотчик-космонавт, двічі Герой

Радянського Союзу (1973, 1975), льотчик-космонавт СРСР (№ 26), генерал-полковник авіації. 1959 року вступив до школи початкового навчання льотчиків у Кременчуці (зараз Кременчуцький льотний коледж). Однак 1960 року школу розформували, вона була переформатована у школу для підготовки цивільних льотчиків, і П. Климука було переведено у Чернігівське вище військово-авіаційне училище льотчиків. 1964 року закінчив його з відзнакою. Здійснив три космічних польоти як командир екіпажу.

Левченко Анатолій Семенович – народився 21 травня 1941 р. українському селі Основинці Краснокутського району Харківської області. У 1959 році Левченко став курсантом Кременчуцького вищого військового авіаційного училища льотчиків. Однак того ж року училище розформували, а майбутнього космонавта перевели до Вищого військового авіаційного училища льотчиків в Чернігові, яке він закінчив в 1964 році. У ньому Левченко навчався разом із Петром Климуком, ще одним майбутнім космонавтом, двічі Героєм Радянського Союзу. Свій перший і останній у своєму житті космічний політ Анатолій Левченко здійснив з 21 по 29 грудня 1987 року як космонавт-дослідник на кораблі «Союз ТМ-4».

Нагороди. Взявши до уваги заслуги училища, 4 лютого 1983 року Наказом Президії Верховної Ради СРСР «За великий внесок у підготовку висококваліфікованих льотних кадрів для цивільної авіації СРСР і закордонних країн, освоєння нової авіаційної техніки» училище було нагороджено Орденом Дружби Народів.

Перегляд відео :

- Кременчуцький льотний коледж ХНУВС.
- Харківський національний університет внутрішніх справ (історія).